

Manipulador d'espies

Sembla el botiguer de la cantonada. Víctor Txerkaxin és un senyor baixet, de cabells grisos i amb cara de bona fe. Ningú no diria que aquest afable ciutadà rus va ser durant quaranta anys un terrible oficial del KGB i manipulador dels espies més importants que van tenir els soviètics en territori enemic, dels "talps" infiltrats a les dues agències d'informació més poderoses: la CIA i l'FBI.

Víctor Txerkaxin, que es va retirar del KGB amb el grau de coronel, viu a Moscou i dirigeix una agència de seguretat privada -Alpha-Puma-, i acaba de publicar als Estats Units un llibre de memòries tan trepidant com qualsevol de les novel·les de John le Carré. Txerkaxin hi conta que, després d'un rigorós entrenament, va ser enviat pel món a "caçar" espies nord-americans i britànics, va ser destacat als EUA, Austràlia, l'Índia i el Líban, i l'abril de l'any 1985 -conegut com "l'any de l'espia"- va reclutar Aldrich Ames, un desencisat oficial de la CIA. Sis mesos més tard, l'agent especial Robert Hanssen, de l'FBI, va contactar amb Txerkaxin directament -era cap de contraespionatge de l'ambaixada de Washington- i es va oferir als russos. El primer, que es va guanyar el sobrenom de "l'espia més mortífer", va traïr totes les xarxes que la CIA tenia establertes a l'URSS i va proporcionar informació de primera mà durant nou anys. El segon va passar milers de documents secretíssims durant dues dècades. Darrere de tots dos sempre hi va haver la mà de Txerkaxin. Guardonat amb l'Ordre de Lenin, la condecoració més important de la Unió Soviètica, aquest plàcid ciutadà acaba de fer, amb les seves memòries, una gran contribució a la història de la guerra Freda.

Xavier Vinader

L'Avenç dedica el seu número 300 a les relacions Catalunya-Europa

La revista d'història i cultura *L'Avenç* ha arribat al número 300, després de vint-i-vuit anys ininterromputs de publicació, amb una portada dedicada a l'anàlisi de les relacions entre Catalunya i Europa, que inclou articles de Ramon Grau i Josep M. Muñoz (el director actual), Gustau Muñoz i Enric Ucelay-Da Cal, entre altres. L'editorial d'aquest número 300 assegura que *L'Avenç* és ara una revista

diferent de la del número 1, "més atenta a la literatura, més procliu a la crònica i la crítica cultural", però amb l'ambició d'"assolir ara un grau més gran de professionalització" per respondre a un mercat "necessitat també de productes de qualitat i rigor".

Aquest número inclou també una entrevista a J. M. Castellet i una taula rodona sobre la situació de la llengua catalana.

El TSJ valencià torna a avalar la unitat de la llengua

El Tribunal Superior de Justícia del País Valencià ha dictat una nova sentència on es reconeix que el títol de llicenciat en Filologia Catalana és vàlid per acreditar coneixements de valencià a les proves d'accés a la funció pública docent de la Generalitat Valenciana. D'aquesta manera, la sentència del TSJ de l'11 de febrer de 2005 anul·la la resolució (de l'11 de juny de 2003) del director general de per-

sonal de la Conselleria de Cultura i Educació per la qual aprovava les llistes d'admesos i exclosos a la convocatòria, ja que no reconeixia l'exempció a la prova de coneixements de valencià d'una aspirant que ja tenia el títol de llicenciada en Filologia Catalana. L'ordre que regula la convocatòria de les oposicions contravé ja cinc sentències del TSJ, a més de la 75/1997 del Tribunal Constitucional

Crítiques al model lingüístic d'IB3

L'inici de les emissions regulars de la ràdio, així com el programa de presentació de la televisió (l'1 de març), han dut per a IB3 una allau de crítiques pel model lingüístic usat. Cartes al director, articles d'opinió de columnistes i de filòlegs critiquen la manca de claredat de les modalitats usades. És opinió general dels crítics que IB3 fa un ús incorrecte de les modalitats -sovint farcides d'errades, de mescla de registres, de fonètiques inconvenients...-, mesclant-les amb el castellà -de manera habitual es gira la llengua-, de manera que el missatge sublimar que s'envia a l'audiència

Maria Umbert, directora de la televisió balear, IB3.

és d'una falta de respecte a la formació lingüística, impròpia d'un mitjà de comunicació públic.